

РЕШЕНИЕ

№ 13408

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разглежда докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110134572 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба, подадена от „Първа инвестиционна банка“ АД срещу Л. Т. Я., с която са предявени установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК; чл. 92, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: **3000 лева**, представляваща главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит /овърдрафт/ по разплащателна сметка № 000СС-R-020717/03.03.2011 г., изменен и допълнен с Анекс от 27.09.2013 г., ведно със законната лихва считано от 14.04.2021г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от **3375,64 лева**, представляваща договорна лихва, начислена за периода от 19.03.2016 г. до 05.04.2021 г.; сумата от **696,14 лева**, представляваща наказателна лихва за периода от 06.04.2016 г. до 19.05.2018 г.; сумата от **6,67 лева**, представляваща законна лихва за периода от 06.04.2021 г. до 13.04.2021 г.; сумата от **39 лева**, представляваща годишна такса за поддръжка и сумата от **60 лева**, представляваща разходи за връчване на покана за предсрочна изискуемост, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 13.05.2021 г. по ч.гр.д. № 21123/2021 г. по описа на СРС, 175-ти състав.

В исковата молба се твърди, че между страните е сключен Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № 000СС-R-020717/03.03.2011 г., изменен и допълнен с Анекс от 27.09.2013 г. Сочи се, че по силата на сключения договор за кредит банката е предоставила на Кредитополучателя банков кредит - овърдрафт по картова разплащателна сметка в размер на 3 000 лева, с краен срок за ползване на овърдрафта до 03.03.2013 г. като същият се подновявал автоматично при условията и по реда на Общите условия на Банката. Ищецът твърди, че предоставеният банков кредит овърдрафт е изцяло усвоен по банкова сметка с IBAN: BG45FINV915010BGN0RILQ, открита на името на Кредитополучателя в Банката. Поддържа, че кредитът е в просрочие, считано от 19.03.2016 г. Сочи, че поради неплащане в срок на задълженията по Договора за кредит, на основание Раздел XIII, т. 13.1,

във връзка с т. 13.1.1 от Общите условия на „Първа инвестиционна банка“ АД за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип Mastercard и VISA, приложими към Договора за кредит, Банката е връчила на кредитополучателя покана с вх. № 039141 от 02.12.2020 г. чрез ЧСИ Стоян Якимов, рег. № 844, с която поканил същия в седемдневен срок от получаване на поканата да изпълни доброволно в пълен размер просрочените си задължения, като в противен случай Банката ще счита кредита за изцяло предсрочно изискуем. Излага, че в дадения срок за доброволно изпълнение, Кредитополучателят не е платил просрочените си задължения по Договора за кредит, поради което Банката обявила кредита за изцяло и предсрочно изискуем, считано от 06.04.2021 г. В заключението излага, че ответникът не обслужва кредита и не извършва плащания за погасяване на дълга. Евантуално ако се приеме, че предсрочната изискуемост не е надлежно обявена, прави изявление, че счита кредита за предсрочно изискуем, което излага, че следва да се счита доведено до знанието на ответника с връчване на препис от исковата молба. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Ответникът релевира възражение за изтекла погасителна давност и развива подробни съображения в тази насока. Излага, че не става ясно как е формиран размерът на договорната, наказателната и законната лихва. Твърди, че не е уведомен за настъпила предсрочна изискуемост на кредита. Оспорва като неравноправни, съответно нищожни, следните клаузи: т.8 от Договора за кредит; т.4, т.5 и т.6 от Анекса; т.8.1.2., т.8.1.3., т.8.1.4. от ОУ. Поддържа, че клаузите са неравноправни, поради това, че е предвидена възможност за банката едностранно да променя лихвения процент при непредвидени в договора основания; поради това, че е наложено приемането на клаузи, с които потребителят не е имал възможност да се запознае преди сключване на договора; че не е предвидена възможност за отказ от договора при увеличаване на цената на услугата – в случая на лихвата. Подробно излага и че клаузите не са индивидуално уговорени. Сочи, че същите са в противоречие и с Директива 93/13 ЕИО на Съвета от 05.04.1993 г. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите от страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна.

Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са процесуално допустими.

По така предявените искове, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване следното: наличието на действително правоотношение по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № 000СС-R-020717/03.03.2011 г., изменен и допълнен с Анекс от 27.09.2013 г.; обстоятелството, че ответникът е усвоил твърдения от ищеца кредит в размера, посочен в исковата молба; уговорената между страните възнаградителна лихва и непогасеният □ размер; размерът и основанието на начислените такси, в това число и разходи за уведомяване; предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост на кредита, уговорената между страните наказателна лихва; датата на изпадане на ответника в забава, както и размерът на задължението за наказателна лихва за процесния период, а също и размера на претендираната законна лихва.

По релевираното възражение за изтекла погасителна давност, в тежест на ищеца е да докаже и наличието на обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване на давността. По релевираното възражение за нищожност на неравноправни клаузи, в тежест на ищеца е да докаже, че оспорените клаузи са индивидуално уговорени.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже наведените с отговора на исковата молба възражения, а при установяване на гореописаните обстоятелства – да докаже

плащане на процесните задължения.

Страните не спорят и с обявления за окончателен доклад по делото съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следните обстоятелства: че между страните е сключен Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № 000СС-R-020717/03.03.2011 г., изменен и допълнен с Анекс от 27.09.2013 г.

От съдържанието на приетия договор се установява, че по силата на него ищецът е приел да открие и води на името на ответника разплащателна картова сметка и да издаде към нея на името на титуляря револвираща международна кредитна карта с чип. Ищецът е предоставил на ответника правото да ползва кредитен лимит в размер на 2000 лева, който може да бъде усвояван до определения от банката текущ разполагаем лимит под формата на овърдрафт с използване на всяка от картите, издадени към сметката на титуляря, при условията и по реда, предвиден в Общите условия на „Първа инвестиционна банка“ АД за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип MasterCard и Visa /ОУ/. Съгласно т. 3 от договора, срокът за ползване на кредитния лимит /овърдрафта/ е до 03.03.2013г., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, предвидени в общите условия.

Съгласно т. 7 от договора, за всички операции, изпълнени до размера на текущия разполагаем кредитен лимит, отчетени през един отчетен период, титулярят има право на гратисен период със срок съгласно действащите ОУ, само при условие, че до датата на падежа на съответния отчетен период той погаси задълженията си до пълния размер на дебитното салдо, формирано през същия отчетен период. Към датата на сключване на договора гратисният период е със срок от 45 дни. Според т. 8 от договора, при непогасяване на пълния размер на дебитното салдо в срока и при условията на т. 7, титулярят заплаща на банката годишна лихва, в размер на приложимия към датата на начисляването БЛПкк за български левове, който към датата на сключване на договора е в размер 7,73%, годишно увеличен с надбавка в размер съгласно Тарифата за таксите и комисионите на „Първа инвестиционна банка“ АД /Тарифата/. Лихвата се начислява върху непогасените суми по всяка отделна трансакция за действителния брой дни, считано от датата на регистриране на операцията в картовата система на банката, до датата на погасяването, Към датата на подписване на договора, надбавката е в размер на 10,91 пункта за дебитни салда, формирани в резултат на ПОС-трансакции и 12,71 пункта – за всички останали дебитни салда по сметката.

В т. 9 е предвидено, че при непогасяване до датата на падежа на съответния отчетен период, посочен в извлечението по картова сметка, на минималната погасителна вноска или надвишаване на разрешения текущ разполагаем кредитен лимит независимо от причината за това, титулярят заплаща на банката върху непогасената част на минималната погасителна вноска, респ. върху надвишението на текущия разполагаем кредитен лимит, за дните на просрочие наказателна лихва в размери съгласно действащата тарифа.

С приетия анекс от 27.09.2013г. страните са се договорили кредитният лимит да бъде увеличен на 3000 лева, като всички останали клаузи от основния договор /включително лихвените проценти към датата на сключване на анекса/ са останали непроменени.

Съгласно т. 19.1 от общите условия на ищеца в сила от 01.12.2010г. /аналогична на т. 19.1 от общите условия на ищеца в сила от 04.02.2022г./ срокът за ползване на кредитния лимит /овърдрафта/ е съгласно договора. Срокът на договора, респ. срокът за ползване на овърдрафта, се удължава автоматично всеки път за нов едногодишен период при условие, че никоя от страните не е уведомила другата за прекратяване на договора най-малко 60 дни преди изтичане на текущия срок /съгласно ОУ в сила от 04.02.2022г. срокът на предизвестие е 30 дни/.

В т.13.1 от ОУ е предвидено, че банката има право да обяви ползвания овърдрафт за изцяло и предсрочно изискуем след писмено уведомление до титуляря в срок, определен от банката, в случай, че титулярят не извърши което и да е плащане по договора и настоящите общи условия за срок по-дълъг от 5 работни дни след датата, на която такова плащане е станало изискуемо.

Видно от гореизложеното, за процесния по делото период между страните е било налице правоотношение по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта. Релевираното от ответника възражение по отношение валидността на договора, основано на липса на уговорено право на отказ от него, е неоснователно, тъй като в т. 12.2.1 от ОУ /в сила от 01.12.2010г./ е предвидено, че титулярят има право, без да дължи обезщетение или неустойка и без да посочва причина, да се откаже от договора като депозира на място или изпрати по поща или по куриер писмено уведомление до банката в срок до 14 календарни дни считано от сключването му. С оглед уреденото в т. 13.1 от ОУ автоматично продължаване на срока на договора за нов едногодишен период и липсата на данни и доказателства за отправено от страна на ответника искане за прекратяване на договора, следва изводът, че същият е бил в сила към датата на уведомлението за предсрочна изискуемост. Следва да се посочи, че в конкретния случай срокът на договора за кредитен овърдрафт не е обвързан със срока на валидност на кредитната карта, като в т. 20.1.1 от ОУ е предвидено изрично, че при изтичане срока на валидност на картата, банката издава служебно нова карта, доколкото е продължен срокът на овърдрафта. Подновяването на срока на договора не е обвързано и с редовността на изплащане на кредита. Установява се също и изрично уговорено право на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем при неплащане на минимална вноска в продължение на повече от 5 дни.

В настоящата хипотеза правото на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем е надлежно упражнено чрез приетото по делото уведомление и констативен протокол от 07.12.2020г. на ЧСИ Стоян Якимов. Видно от съдържанието на уведомлението, банката-ищец е предоставила на ответника седемдневен срок от получаване на поканата за доброволно изпълнение на задълженията по договора, като го е уведомила, че при неизпълнение в така предоставения срок, ще счита кредита за предсрочно изискуем без да изпраща ново уведомление. От приетата разписка и констативен протокол се установява, че уведомлението за предсрочна изискуемост е връчено на настоящия адрес на ответника в гр. София, ж.к. „Западен парк“ № 124, вх. А, ет. 2, ап. 6, при отказ за неговото получаване. Релевираното от ответника оспорване редовността на връчването на уведомлението е неоснователно. Съгласно чл. 18, ал. 5, пр. 1 ЗЧСИ, частният съдебен изпълнител може да връчва всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, а според препращащата норма на чл. 43 ЗЧСИ частният съдебен изпълнител може да възложи на определен служител в неговата кантора да връчва призовки, съобщения и книжа при условията и по реда на чл. 37 - 58 от Гражданския процесуален кодекс. В случая, видно от приетата разписка и констативен протокол, съдебният изпълнител е извършил връчване на книжа на настоящия адрес на ответника и след като последният е отказал да приеме уведомлението, е оформил книжата като връчени при отказ за получаване на основание чл. 44, ал. 1, изр. 5 ГПК на 04.12.2020г. в 15,30ч. Извършеното от съдебния изпълнител удостоверяване има характера на официален удостоверителен документ, чиято доказателствена сила не се разколебава от представеното от ответника удостоверение от Столична община, че в деня на връчването не е ползвал отпуск.

Ето защо съдът намира, че уведомлението за предсрочна изискуемост на процесния кредит е връчено редовно на ответника на 04.12.2020г., а предсрочната изискуемост е настъпила на 12.12.2020г. с изтичане на 7-дневния срок за доброволно изпълнение.

Същевременно от приетото и неоспорено експертно заключение по съдебно-счетоводната експертиза, което съдът кредитира като пълно, ясно и компетентно изготвено,

се установява, че кредитният лимит по договора е изцяло усвоен, а последното частично плащане на минимална вноска датира от 19.03.2016г. т.е. налице са всички кумулативни предпоставки за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Установява се също така, че към датата на предсрочната изискуемост размерът на неплатената главница по кредитния овърдрафт е 3000 лева, какъвто е и претендираният размер. Следователно предявеният иск за установяване на вземане за главницата се явява доказан по основание и размер.

По отношение на иска за договорна /възнаградителна/ лихва, както беше посочено по-горе, нейният размер и начин на определяне е посочен изрично в т. 8 от договора и т. 4 от сключения към него анекс от 27.09.2013г. В тях е посочено изрично, че БЛПК е в размер на 7,73%, а надбавката към него е 10,91 пункта при ПОС-трансакции и 12,71 пункта – за всички останали дебитни салда. Така уговореният лихвен процент е ясно установен и не буди съмнение за противоречие със закона или добрите нрави. Релевираните от ответника възражения за неравноправност на лихвените клаузи са неоснователни, доколкото клаузите са написани на разбираем език и по ясен начин позволяват на потребителя да определи дължимия размер на договорната лихва като сбор от базов лихвен процент и фиксирана надбавка. Възраженията на ответника за неравноправност на клаузите, предвиждащи право на банката да изменя едностранно лихвения процент, както и клаузата, предвиждаща право на банката да извършва капитализация на изтекли лихви, се явяват неотносими към въпроса за дължимостта на процесните лихви, доколкото от експертното заключение по ССЧЕ се установява по категоричен начин, че размерът на договорната лихва не е променян за срока на действие на договора и няма капитализирани лихви. Както е уточнено в съдебната практика / Решение № 92 от 9.09.2019 г. на ВКС по т. д. № 2481/2017 г., II т. о., ТК и Решение № 50245 от 12.01.2023 г. на ВКС по гр. д. № 3355/2021 г., III г. о., ГК/ нищожност на уговорката в клауза от договор за банков кредит, даваща право на банката - кредитор да променя едностранно лихвата по кредита при промяна на БЛП, не обуславя нищожност и на уговорката в същата клауза за заплащане от кредитополучателя на договорна лихва в размер, формиран като сбор от БЛП с точно определен към датата на подписване на договора размер в проценти и договорна надбавка. В случая дължимата от ответника лихва за процесния период е с ясно посочен размер в договора и анекса от 27.09.2013г., който е останал непроменен за целия срок на договора и капитализация на лихви не е извършвана.

Възнаградителната лихва, обаче, се дължи само за срока на действие на договора, тъй като представлява възнаграждение за предоставеното на длъжника ползване на финансов ресурс за този срок. С настъпване на изискуемостта на цялото вземане, било вследствие на изтичане срока на договора, било вследствие на обявена предсрочна изискуемост, добросъвестното ползване от длъжника на заетата сума се преустановява и последният дължи единствено лихва за забава, не и възнаграждение за ползването /в този смисъл т. 2 от Тълкувателно № 3/2017г. на ОСГТК на ВКС/. Както беше установено по-горе, процесният кредит е предсрочно изискуем считано от 12.12.2020г., поради което банката-ищец няма право на договорна лихва за периода от 12.12.2020г. до 05.04.2021г. Това е така, защото за настъпване на предсрочната изискуемост е от значение датата на връчване на уведомлението и изтичането срока за доброволно изпълнение, а не датата, на която банката е осчетоводила вземането по кредита като предсрочно изискуемо. Видно от експертното заключение по ССЧЕ /таблица към задача 2, колона 3, стр. 5/ за периода от 12.12.2020г. до 05.04.2021г. е начислена договорна лихва в размер на 212,80 лева, поради което за остатъка от процесния период /от 19.03.2016г. до 11.12.2020г./ се дължи договорна лихва в размер на 3162,84 лева /3375,64 – 212,80/.

Следователно предявеният иск за договорна лихва се явява доказан до размера от 3162,84 лева и за периода от 19.03.2016г. до 11.12.2020г., а за разликата до пълния претендиран размер от 3375,64 лева и за периода от 12.12.2020г. до 05.04.2021г. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Относно претендираната наказателна лихва, в т. 9 от договора е предвидено, че при непогасяване до датата на падежа на съответния отчетен период, посочен в извлечението по картова сметка, на минималната погасителна вноска или надвишаване на разрешения текущ разполагаем кредитен лимит независимо от причината за това, титулярят заплаща на банката върху непогасената част на минималната погасителна вноска, респ. върху надвишението на текущия разполагаем кредитен лимит, за дните на просрочие наказателна лихва в размери съгласно действащата тарифа. Видно от приетите тарифи на ищеца, действали за процесния период, размерът на наказателната надбавка за неразрешен овърдрафт в национална валута по револвиращи международни кредитни карти с чип е 10 пункта. Този размер на наказателната надбавка съответства изцяло на размера на мораторната лихва за същия период /10%/, поради което така уговорената наказателна лихва не се явява в противоречие с чл. 33, ал. 1 и ал. 2 ЗПК и доколкото нейният размер и начин на начисляване е посочен ясно в договора, анекса и тарифата, същата няма неравноправен характер. От приетото експертно заключение по ССчЕ се установява, че размерът на лихвата за периода от 06.04.2016г. до 19.05.2018г. е 696,14 лева, поради което искът се явява доказан по основание и размер.

На следващо място в т. 13 от договора и т. 8 от анекса е предвидено, че за поддържане и използване на кредитната карта и ползване на кредитния лимит при условията на договора титулярят заплаща на банката лихви, такси и комисиони според вида и класа на картата и съгласно действащата тарифа към деня на операцията. От приетите тарифи на банката се установява, че годишната такса за поддържане на първа карта към сметка на физически лица за стандартна кредитна карта е 39 лева, какъвто е и претендираният размер на таксата. Също така, както беше посочено по-горе, ответникът е изпаднал в забава за заплащане на предсрочно изискуемия размер на кредита считано от 12.12.2020г., поради което той е бил в забава към 06.04.2021г., считано от която дата се претендира законна лихва по настоящото дело. От приетото експертно заключение се установява, че размерът на законната лихва върху предсрочно изискуемата главница за периода от 06.04.2021г. до 13.04.2021г. е 6,67 лева, какъвто е и претендираният размер. На следващо място, от приетата разписка и констативен протокол се установява, че ищецът е възложил връчването на уведомлението за предсрочна изискуемост на частен съдебен изпълнител и това връчване е извършено, а от експертното заключение се установява, че за тази услуга банката е заплатила на ЧСИ Стоян Якимов сумата от 60 лева, поради което този иск също се явява доказан изцяло.

На последно място, релевираното от ответника възражение за изтекла погасителна давност за вземанията по договора е неоснователно. Кредитният овърдрафт е договор, по силата на който банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. С услугата овърдрафт клиентът получава назаем пари до определено уговорено равнище по всяко време, но не съществува изградена програма за плащане. При този вид договор не се съставя погасителен план и кредитът не се дължи на месечни погасителни вноски, а потребителят има правото да усвоява и заплаща суми от кредитния лимит във всеки момент, считано от датата на предоставяне на кредитния лимит до датата на прекратяване на действието на договора. Уговорените минимални вноски покриват част от договорната лихва за ползване на зетия ресурс и тяхното предназначение е да осигурят ползването на кредитния лимит при договорените условия за редовен кредит, без да бъде начислявана наказателна надбавка за неразрешен овърдрафт, а не съставляват погасителни вноски по кредита. Вземането за плащане на усвоената от потребителя главница заедно с начислените и незаплатени чрез минимални погасителни вноски лихви, възниква от датата на прекратяване действието на договора, а не от датата, до която е следвало да бъде заплатена съответната минимална вноска.

Както беше посочено по-горе, действието на настоящия договор е прекратено на 12.12.2020г. по силата на обявената предсрочна изискуемост, от който момент започва да

тече погасителната давност за процесните вземания. Считано от тази дата до датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК /14.04.2021г./ давността не е изтекла за което и да било от процесните вземания по договора за предоставяне на кредитен овърдрафт чрез издаване на кредитна карта.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски имат и двете страни. В заповедното производство ищецът е стори разноски 193,55 лева. С оглед уважената част от исковете, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в заповедното производство в размер на 187,81 лева. В исковото производство ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 143,55 лева, за депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 200 лева, претендира и юрисконсултско възнаграждение, чийто размер съдът определи на 100 лева съгласно чл. 25, ал. 1 НЗПП или общо 443,55 лева. С оглед уважената част от исковете, на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в исковото производство в размер на 430,40 лева. Ответникът е сторил разноски в исковото производство за депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 200 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 800 лева, платено изцяло в брой, или общо 1000 лева. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е съответно на цената на предявените искове и средната фактическа и правна сложност на делото. С оглед отхвърлената част от исковете, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 29,65 лева.

Мотивиран от изложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 430, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК; чл. 92, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Л. Т. Я., с ЕГН: *****, с адрес: гр. С, ж.к. „3 п“, бл. , вх. , ет. , ап. , дължи на „Първа инвестиционна банка“ АД, с ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „Ц ш“ № П, сумата от **3000 лева**, представляваща главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит /овърдрафт/ по разплащателна сметка № г., изменен и допълнен с Анекс от 27.09.2013 г., ведно със законната лихва считано от 14.04.2021г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от **3162,84 лева**, представляваща договорна лихва за периода от 19.03.2016 г. до 11.12.2020 г.; сумата от **696,14 лева**, представляваща наказателна лихва за периода от 06.04.2016 г. до 19.05.2018 г.; сумата от **6,67 лева**, представляваща законна лихва за периода от 06.04.2021 г. до 13.04.2021 г.; сумата от **39 лева**, представляваща годишна такса за поддръжка и сумата от **60 лева**, представляваща разходи за връчване на покана за предсрочна изискуемост, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 13.05.2021 г. по ч.гр.д. № 21123/2021 г. по описа на СРС, 175-ти състав, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения установителен иск за договорна лихва за разликата над 3162,84 лева до пълния претендиран размер от 3375,64 лева и за периода от 12.12.2020г. до 05.04.2021г.

ОСЪЖДА Л. Т. Я. да заплати на „Първа инвестиционна банка“ АД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **187,81 лева**, представляваща разноски в заповедното производство и сумата от **430,40 лева**, представляваща разноски в исковото производство.

ОСЪЖДА „Първа инвестиционна банка“ АД да заплати на Л. Т. Я. на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **29,65 лева**, представляваща разноски в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____